

หัวข้อวิทยานิพนธ์	พุทธสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์บ้านพลูหลวง
ชื่อนักศึกษา	นายทิวา เพื่อนปฐม
สาขาวิชา	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
ภาควิชา	ศิลปสถาปัตยกรรม
ปีการศึกษา	๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การศึกษาพุทธสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์บ้านพลูหลวง คือการศึกษางานสถาปัตยกรรมเนื่องในพุทธศาสนาที่มีหลักฐานมากคเอกสารระบุว่าสร้าง บูรณะปฏิสังขรณ์โดยพระมหาเชตวิริย์แห่งราชวงศ์บ้านพลูหลวง ๖ พระองค์ ที่ปีกครองพระนครเครือยุธยาระหว่าง พ.ศ.๒๔๓๑-๒๔๓๐ รวมระยะเวลา ๙๐ ปี สุดท้ายก่อนการล่มสลายของกรุงศรีอยุธยา

งานพุทธสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน ๑๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑. วัดบรมพุทธาราม จ.พระนครศรีอยุธยา
๒. วัดพระยาเมน จ.พระนครศรีอยุธยา
๓. วัดโพธิ์ประทับช้าง จ.พิจิตร
๔. พระวิหารพระมหาธาตุบพิตร จ.พระนครศรีอยุธยา
๕. พระมหาธาตุพะพุทธ奥巴ท วัดพะพุทธ奥巴ท จ.ศรีสะเกษ
๖. วัดมหาเนิน จ.พระนครศรีอยุธยา
๗. วัดภู่วิถี จ. พระนครศรีอยุธยา
๘. วัดป่าโนก จ.อ่างทอง
๙. วัดหันตรา จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๐. วัดพระศรีสรรเพชญ์ จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๑. วัดพระราม จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๒. วัดภูเขาทอง จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๓. วัดศรีโพธิ์ จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๔. วัดนางคำ จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๕. วัดคุณธรรม จ.พระนครศรีอยุธยา

ผลจากการศึกษางานพุทธสถาปัตยกรรมทั้ง ๑๕ แห่ง สามารถจัดลำดับพัฒนาการของสถาปัตยกรรม โดยพยายามแยกศึกษาไว้เป็น ๔ หัวข้อ คือ

๑. ลักษณะแผนผัง
๒. รูปแบบสถาปัตยกรรม
๓. องค์ประกอบสถาปัตยกรรม
๔. โครงสร้างและการก่อสร้าง

ผลสรุปที่ได้จากการศึกษาพบว่า แผนผังของวัดในสมัยราชวงศ์บ้านพลูหลวงตัวสัมพันธ์กับเส้นทางสัญจรเป็นหลักมากกว่าการเน้นแนวแกนทิศทั้ง ๔ สถาปัตยกรรมภายในผังให้ความสำคัญกับสถาปัตยกรรมประเภทอาคารพระอุโบสถหรือพระวิหารเป็นประธานของผัง

รูปแบบสถาปัตยกรรมแบ่งได้เป็นสถาปัตยกรรมประเภทอาคาร และ ประเภทสุสานเจดีย์ ทั้งหมดมีรูปแบบค่อนข้างหลากหลาย ไม่สามารถจัดลำดับพัฒนาการที่ชัดเจนได้ โดยเฉพาะงานสถาปัตยกรรมประเภทอาคาร ในด้านองค์ประกอบสถาปัตยกรรมได้แยกศึกษาพัฒนาการแต่ละส่วนของสถาปัตยกรรมและพบลักษณะเฉพาะบางประการที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง

ด้านโครงสร้างและการก่อสร้างนั้น ในสมัยราชวงศ์บ้านพลูหลวงได้สืบทอดเทคนิคการก่อสร้างจากรัชกาลสมเด็จพระนารายณ์ และพัฒนาเทคนิคเฉพาะบางประการขึ้นเอง

Thesis Title	Buddhist Architecture of The Ban Phlu Luang Dynasty
Name	Mister Thiwa Pueanpathom
Concentration	History of Architecture
Department	Architecture and Related Art
Academic Year	2000

Abstract

The study of Ban Phlulaung Buddhistic architecture studies through the architecture of Buddhism specified by documentary evidences that were built and restored by the 6 kings of Ban Phlulaung dynasty who ruled over Ayudhya during B.E. 2231 – 2310 , the last 80 years before Ayudhya's declination. There followings are 15 Buddhistic architectures in this research.

1. Wat Borombudharam, Ayutthaya
2. Wat Prayaman, Ayutthaya
3. Wat Phopratabchang, Bhijirt
4. Pravihara Mongkhlobobrit, Ayutthaya
5. Pramondop Praputtabat, Sarabury
6. Wat Mahaeyong, Ayutthaya
7. Wat Kudeedown, Ayutthaya
8. Wat Pamok, Anghthon
9. Wat Hantra, Ayutthaya
10. Wat Prasresanphet, Ayutthaya
11. Wat Praram, Ayutthaya
12. Wat Pukoawthong, Ayutthaya
13. Wat Srepho, Ayutthaya
14. Wat Nangkam, Ayutthaya
15. Wat Garudaram, Ayutthaya

After studying the above 15 Buddhistic architectures, the development of architectures can be arranged by the following 4 subjects.

1. Lay out appearance
2. Architecture form
3. Architecture composition
4. Structure and construction

The outcome of the study declares that the lay out of the temples in Ban Plulaung dynasty related to main traffic line rather than the core of four directions. In the lay out, church (u-bosot) or viharn are the most important architectures. Forms of architecture are divided into two types ; Building Type and Stupa-Chedi Type. They all are so varied in forms that their development cannot be arranged distinctively, especially, the Building Type architecture. For the architecture composition, the development of each part architecture were studied separately and found some unique appearances that happened in this era. About the structure and construction, Ban Plulaung dynasty succeeded the construction technique from King Narai era, and developed some unique techniques by themselves.

กิตติกรรมประกาศ

กราบเท้าพ่อ-แม่ อันเป็นที่รักเคารพสูงสุดของลูก ซึ่งเป็นป่อเกิดของปฏิภาณและความอดทน กราบขอบพระคุณอาจารย์อนุวิทย์ เจริญศุภกุล กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาด้วยความเมตตาต่อศิษย์ผู้น้อยอย่างยิ่งยวด อาจารย์ประเวศ ลิมปรังษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาด้านแบบสถาปัตยกรรมพร้อมทั้งปลดบอนโอนและให้กำลังใจ ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม ที่มอบองค์ความรู้ทางวิชาการ อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการทำวิทยานิพนธ์ ขอบพระคุณราชวิทยาลัยในส่วนสำหรับทุนการศึกษา ๒๔,๐๐๐ บาท อันเป็นคุณประไบช์น์ต่อการเล่าเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา ขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการสำนักบริหารเงินตรา อัมพา ภัมราณ์ท์ สำหรับความกรุณาของโอกาสแห่งความสำเร็จทางการศึกษา ขอบคุณเจ้าหน้าที่ในส่วนเผยแพร่และจัดแสดง ตลอดจนเพื่อนร่วมงานทุกท่านของสำนักบริหารเงินตรา กรมธนาคาร กทม. ที่มอบความช่วยเหลือและกำลังใจมาโดยตลอด ขอบพระคุณพี่พิทยะ - พี่อัตรรงก์ ศรีวัฒนสาร สำหรับอาชีพนักโบราณคดี ข้อมูลวิชาการด้านประวัติศาสตร์ และที่พัฒนาการเก็บข้อมูลภาคสนาม ขอบคุณครอบครัว “พิตา” ทุกท่านสำหรับน้ำใจและความเอื้อเพื่ออาหารทุกประการตลอดมา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยเข้ามายังฝ่ายนี้แห่งความสำเร็จ ขอบคุณสำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๓ พระนครศรีอยุธยา อุทิyan ประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และ สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๕ สุโขทัย สำหรับแบบสถาปัตยกรรม ขอบคุณ คุณนาถยา ภู่ศรี เพื่อนสนิทผู้อี้อ้อเพื่อที่พัฒนาการเก็บข้อมูลวัดโพธิ์ประทับซ้าง ขอบคุณพี่ๆ ร่วมรุ่นสาขาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมทั้ง ๔ ท่านสำหรับความเอื้อเพื่อเมื่อแต่ตลอดระยะเวลา & ปีที่ผ่านมา

สุดท้ายขอบคุณพี่เชษฐ์สุดสำหรับคุณปราโมทย์ กิ่งทัพหลวง คุณนิภาภรณ์ พิลา กับทุกสิ่งทุกอย่างที่มี จำเป็นต้องแจกแจง หากเสื่อมเป็นผู้ที่ควรมีส่วนในเรื่องญาอันศักดิ์สิทธิ์นี้

ท้ายที่สุดขอบคุณทุกท่านที่ให้ความสนใจ ได้รับอ่านวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยจิตใจรู้ เพื่อขยายความ เอกซ์ขององค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

คำนำ

วิทยานิพนธ์เรื่องพุทธสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์บ้านพลูหลวง มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อต้องการทราบ พัฒนาการทางรูปแบบและลักษณะเฉพาะของสถาปัตยกรรมเนื่องในพุทธศาสนาที่สร้างขึ้นในช่วง ๘๐ ปีสุดท้าย ของราชอาณาจักรกรุงศรีอยุธยา โดยมีขอบเขตของการศึกษาเฉพาะงานพุทธสถาปัตยกรรมที่มีหลักฐานเอกสาร ระบุถึงการสร้าง บูรณะปฏิสังขรณ์ โดยพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์บ้านพลูหลวงเท่านั้น ซึ่งจากการค้นคว้าภาค เอกสารประกอบกับการสำรวจเก็บข้อมูลภาคสนาม ได้พบแหล่งพุทธสถาปัตยกรรมที่ใช้ในการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น ๑๕ แห่ง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาวิเคราะห์งานพุทธสถาปัตยกรรมประเภทต่างๆ ที่ปรากฏจาก ๑๕ แห่ง ดังกล่าวเป็นหลักสำคัญ

ผลสรุปจากการศึกษา “พุทธสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์บ้านพลูหลวง” อาจมีประโยชน์บ้างต่อการศึกษา งานสถาปัตยกรรมในสมัยอยุธยา เพื่อขยายวงขอบทางวิชาการด้านพุทธสถาปัตยกรรมไทยต่อไปในอนาคต